

RUMNOWY (13) *ai*

o *jasne*.

sg m N rumnowy (1). ◇ *G rumnowego* (1). ◇ *I rumnowym* (2). ◇ *n G rumnowego* (5). ◇ *I rumnowym* (1). ◇ *pl N subst rumnow(e)* (1). ◇ *G rumnowych* (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „rumien” ‘Anthemis sp.’ (13) :

a. Będący częścią rumnu (9) :

Wyrażenie: »kwiecie (*a. kwiatki*) rumnowe« (9): *Plafr* barzo do**br**i: gdy komu łono opuchnie [...] *Wezmi* nafi**en**ia Lnianego/ nafi**en**ia feni greci [...] *Potym wezmi* kwiatkow rumnowych kwiatkow no**strzegowych**/ kwiatkoch [!] *fwoyfskiego kopru* [...] *FalZioł* V 111, I 26a, II 22v, V 111; *Albo* *fpal* wło**fy** człowie**cz**e ná proch/ nátrzy**sz** má**th**ki bo**ż**ey wło**fkow**/ z ná**ś**ienim Ko**ż**ioro**ż**cowym/ z kwie**ć**iem Lub**fczykow**ym y rumnowym/ ka**ż**dego rowno [...] *SienLek* 47v, 40, 53v, 62, 117v.

b. Sporządzony z rumnu (4) :

Wyrażenie: »rumnowy olej (*a. olejek*)« [*szyk 2:2*] (4): *Albo* Rutę/ má**ć**ierzą du**ż**kę/ Cz**ą**br/ cybulę/ rowno w**ź**iąw**ź**zy *ś*łucz/ á zrumnowym oleiem y z miodem zmie**sz**ay [...] y ná gł**o**wę przywi**ń** *SienLek* 54, 54, 117v, 119.